

LITERATURA UNIVERSAL

OPCIÓN A

1. Desenvolva o seguinte tema do programa: A literatura grecolatina: o heroe clásico da traxedia e a épica (2 puntos)
2. Relacione as obras cos autores/as e períodos (1 punto)

1	Fausto	Ovidio	Literatura medieval
2	Un cuarto de seu	Goethe	Modernismo
3	O vello e o mar	Virginia Woolf	Literatura clásica alemá
4	Os contos de Canterbury	Ernest Hemingway	Xeración perdida da literatura norteamericana
5	Arte de amar	Geoffrey Chaucer	Literatura latina

3. Elabore un comentario literario no que atenda ás seguintes cuestións (7 puntos):
 - 3.7 Contexto histórico e sociocultural: o autor e a súa época (1 punto)
 - 3.8 Faga unha breve exposición sobre o autor e a súa produción literaria, atendendo á obra seleccionada (1 punto)
 - 3.9 Expoña o tema do fragmento e relacióneo con outros aspectos importantes da obra: a reflexión existencial, a tortura, a intelixencia, o motivo do xadrez, caracterización dos personaxes etc. (2 puntos)
 - 3.10 Analice as características formais do fragmento e obra (1,5 puntos)
 - 3.11 Faga unha valoración persoal e crítica desta selección e da obra (0,5 punto)
 - 3.12 Valorarase ata un punto a precisión e claridade da redacción así como unha argumentación ben estruturada (1 punto)

Despois de cada interrogatorio da Gestapo, os meus propios pensamentos facíanse cargo –con igual dureza– do martirio da pregunta, da pescuda, da tortura e mesmo con máis crueldade se callar, porque aqueles interrogatorios, polo menos, remataban ó cabo dunha hora, pero estes non remataban nunca grazas ó pérfido tormento da soidade. E ó meu redor sempre só a mesa, o armario, a cama, o papel da parede, a xanela, ningunha distracción, ningún lapis para apuntar nada, ningún misto para enredar, nada, nada, nada. Foi entón cando empecei a tomar conciencia da intelixencia diabólica, do terrorífico cálculo psicolóxico que había detrás do sistema do cuarto de hotel. É posible que no campo de concentración tiveses que carrexar pedras ata que che sangrasen as mans e se che conxelasen os pés nos zapatos, ou que te amoreasen con outras dúas ducias de persoas no medio da pestilencia e do frío. Pero verías caras, poderías ver un campo, un carro, unha árbore, unha estrela, calquera cousa, algo, mentres que aquí sempre tña-lo mesmo ó teu redor, sempre o mesmo, un mesmo arrepiente. Aquí non había nada que me puidese distraer dos meus pensamentos, das miñas alucinacións, do meu enfermizo recapitular. E xusto iso era o que eles querían: que afogase nas miñas cavilacións ata que me asfixiasen e non puidese facer outra cousa que cuspias, que declarar, declarar todo o que querías, entregárlle-lo material e as persoas.

Stefan Zweig, *Novela de xadrez*. Trad. de Patricia Buján e Saleta Fernández